

PREDGOVOR

Sudska saradnja, kao i saradnja drugih organa je od velikog značaja za funkcionisanje nacionalnih pravnih sistema. Kao jedan od oblika međunarodne pravne pomoći, saradnja sudova i drugih organa je neophodna i u postupcima u kojima je prisutan element inostranosti, kao i u postupcima, koje nazivamo „unutrašnjim“, odnosno, bez elementa inostranosti. Zakonodavstvo Evropske unije se veoma brzo razvija u nizu oblasti, čemu je, pre svega, doprinelo zaključenje Ugovora u Matrihtu 1992. godine, kao i drugi, kasnije doneti, akti. Razvoj zakonodavstva Evropske unije je naročito prisutan u oblasti sudske saradnje u građanskim i trgovačkim stvarima. Naročito od 2000. godine, donesen je niz akata, koje potvrđuju navedeno. Ono što je bitno reći, jeste da se potreba za saradnjom ne sastoji u „prostom“ dostavljanju akata između organa dve različite države ili razmeni informacija. Ona je kompleksna i prisutna je u svim institutima iz kojih se sastoji izvođenje dokaza, primena stranog prava, donošenje odluke, priznanje i izvršenje odluke u drugoj zemlji, itd. Ono što treba istaći odnosi se i na stalne promene i stalno širenje zakonodavstva Evropske unije.

U ovoj monografiji nije bilo moguće predstaviti sve akte koji su doneseni u oblasti sudske saradnje u građanskim i trgovačkim stvarima. Izdvojeni su najvažniji akti koji regulišu saradnju ne samo sudova, nego i drugih organa, imajući u vidu da se rad odnosi i na druge oblasti u kojima je sudska saradnja svedena na minimum ili je nema, već se radi o saradnji drugih organa.

U vreme objavljivanja monografije, Republika Srbija je napravila korak bliže kandidaturi za članstvo u Evropskoj uniji. Prilagodavanje odredbama prava Evropske unije, jedan je od zadataka za našu zemlju na tom putu. U ovoj monografiji predstavljene su i odredbe zakonodavstva Republike Srbije u ovoj oblasti, kako bi se videlo, gde je naše zakonodavstvo sada, odnosno, koje promene nas očekuju.

Autor

Beograd, decembra 2009.